

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 25 marca 2004 r.

w sprawie wysokości maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, a także szczegółowych zasad i terminów ogłaszania norm dopuszczalnych ubytków oraz norm zużycia takich wyrobów

Na podstawie art. 5 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych;
- 2) szczegółowy zakres i sposób ustalania norm dopuszczalnych ubytków;
- 3) szczegółowe zasady i terminy ogłaszania, wydanych przez właściwych naczelników urzędów cel-

nych, decyzji ustalających normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

§ 2. 1. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie produkcji, przerobu, zużycia, magazynowania lub przewozu:

- 1) alkoholu etylowego, oznaczonego symbolem PKWiU 15.92 oraz kodem CN 2207,
- 2) napojów alkoholowych destylowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 15.91 oraz kodem CN 2208, zwanych dalej „napojami spirytusowymi”, oraz ich półproduktów,

w wysokości określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Przez dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego rozumie się straty, które powstają w czasie produkcji, przerobu, zużycia, magazynowania lub przewozu alkoholu etylowego, napojów spirytusowych oraz ich półproduktów.

3. Ubytki alkoholu etylowego, o których mowa w rozporządzeniu, wyraża się w jednostkach objętości alkoholu etylowego 100 % vol, a w przypadku alkoholu etylowego skażonego — w jednostkach masy.

§ 3. 1. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie produkcji, magazynowania lub przewozu piwa otrzymywanego ze sło-
du, oznaczonego symbolem PKWiU 15.96.10-00 oraz kodem CN 2203 00, zwanego dalej „piwem”, w wysokości określonej w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Przez ubytki piwa rozumie się straty, które powstają w czasie produkcji piwa od wybicia brzczyki z kotła warzelnego aż do zakończenia wszystkich czynności produkcyjnych i napełnienia piwem naczyń przeznaczonych do transportu lub opakowań jednostkowych (cystern, beczek, pojemników typu KEG, butelek, puszek lub innych opakowań, w których następuje sprzedaż), a także straty powstałe w trakcie pasteryzacji dokonywanej w opakowaniach jednostkowych oraz straty powstałe podczas magazynowania lub przewozu piwa.

§ 4. 1. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie produkcji, przerobu, magazynowania lub przewozu:

- 1) win gronowych, oznaczonych symbolem PKWiU 15.93 oraz kodem CN 2204,
- 2) napojów fermentowanych (np. jabłecznika, wina z gruszek, miodu pitnego) pozostałych; mieszanych napojów zawierających alkohol, oznaczonych symbolem PKWiU 15.94.10 oraz kodem CN 2206 00,
- 3) wermutów gronowych i innych win ze świeżych winogron przyprawionych roślinami lub substancjami aromatycznymi, oznaczonych symbolem PKWiU 15.95.10 oraz kodem CN 2205,

zwanych dalej „wyrobami winiarskimi”, w wysokości określonej w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Przez ubytki wyrobów winiarskich rozumie się straty, które powstają w dwufazowym procesie produkcyjnym na skutek parowania, ulatniania się i wytrącania się osadów, a także wykonywania niezbędnych czynności i operacji technologicznych, oraz straty powstałe podczas przerobu, magazynowania lub przewozu wyrobów winiarskich.

§ 5. 1. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie produkcji, magazynowania lub przewozu:

- 1) benzyny silnikowej, w tym lotniczej, oznaczonej symbolem PKWiU 23.20.11, olejów lekkich pozostałych otrzymanych z przerobu ropy naftowej oraz lekkich produktów przerobu, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.13, objętych kodami CN od 2710 11 do 2710 11 59 i CN 2710 11 90,
- 2) paliwa typu ciężkiej benzyny do silników odrzutowych, oznaczonego symbolem PKWiU 23.20.12 oraz kodem CN 2710 11 70,
- 3) nafty (w tym do silników odrzutowych), oznaczonej symbolem PKWiU 23.20.14, objętej kodami CN od 2710 19 21 do 2710 19 29,
- 4) olejów napędowych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.15, oraz olejów średnich pozostałych, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.16, objętych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 49,
- 5) olejów opałowowych, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.17, objętych kodami CN od 2710 19 51 do 2710 19 69,
- 6) propanu i butanu, skroplonych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.21 oraz objętych pozycją CN 2711, z wyjątkiem kodów CN 2711 11 00, 2711 14 00, 2711 21 00 oraz 2711 29 00,

zwanych dalej „paliwami ciekłymi”, w wysokości określonej w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

2. Przez ubytki paliw ciekłych rozumie się straty, które powstają w czasie produkcji, magazynowania lub przewozu, a także wykonywania niezbędnych czynności i operacji technologicznych, oraz straty powstałe podczas wydawania i przyjęcia tych wyrobów.

§ 6. 1. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie magazynowania:

- 1) cygar, również z obciętymi końcami, cygaretek i papierosów z tytoniu lub namiastek tytoniu w opakowaniach jednostkowych, oznaczonych symbolem PKWiU 16.00.11 oraz kodem CN 2402, w wysokości nie większej niż 0,002 % ilości wydanej z magazynu;
- 2) tytoniu do palenia w opakowaniach jednostkowych, oznaczonego symbolem PKWiU 16.00.12-30 oraz kodem CN 2403 10, w wysokości nie większej niż 0,005 % masy wydanej z magazynu.

2. Rozliczenia ubytków wyrobów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się za okresy kwartalne.

§ 7. 1. Podstawą ustalania przez właściwego naczelnika urzędu celnego wysokości norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych zharmonizowanych jest:

- 1) wysokość rzeczywistych ubytków w ostatnim okresie obrachunkowym lub
- 2) badanie rzeczywistych ubytków, lub
- 3) ocena zaawansowania technologicznego urządzeń przeznaczonych do produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia lub przewozu.

2. Badania wysokości ubytków należy dokonać w przypadkach przekazania do eksploatacji nowego (lub po remoncie) działu produkcyjnego, wprowadzenia zmian technicznych lub technologicznych, które mogą mieć wpływ na wysokość ubytków, rozpoczęcia produkcji nowego wyrobu lub w innych uzasadnionych przypadkach.

§ 8. Jeżeli ubytek wyrobów akcyzowych zharmonizowanych wiąże się z kradzieżą lub wynika z zawinionego działania lub zaniechania podatnika, a ustalenie wielkości tego ubytku nie jest możliwe, wysokość ubytku ustala właściwy naczelnik urzędu celnego w drodze oszacowania.

§ 9. 1. W przypadku rozpoczęcia przez podatnika produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia lub przewozu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, do czasu ustalenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego norm dopuszczalnych ubytków, powstałe ubytki rozlicza się w wysokości równej rzeczywistym

stratom wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, nie dłużej jednak niż przez okres sześciu miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęto produkcję, magazynowanie, przerób, zużycie lub przewóz.

2. Dla podatnika, który od dnia 1 maja 2004 r. stał się podatnikiem dokonującym czynności w zakresie produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia lub przewozu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kopie decyzji ustalających normy dopuszczalnych ubytków oraz decyzji ustalających dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w terminie 7 dni od dnia ich wydania.

2. Komunikaty o wydanych decyzjach, o których mowa w ust. 1, są publikowane w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów w terminie 30 dni od dnia przekazania decyzji.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.²⁾

Minister Finansów: w z. *W. Ciesielski*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 4 kwietnia 2003 r. w sprawie wysokości norm maksymalnych dopuszczalnych ubytków (niedoborów) wybranych wyrobów akcyzowych (Dz. U. Nr 59, poz. 524 i Nr 145, poz. 1409), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 marca 2004 r. (poz. 585)

Załącznik nr 1

MAKSYMALNE NORMY DOPUSZCZALNYCH UBYTKÓW POWSTAJĄCYCH W CZASIE PRODUKCJI, PRZEROBU, ZUŻYCIA, MAGAZYNOWANIA LUB PRZEWOZU ALKOHOLU ETYLOWEGO, NAPOJÓW SPIRYTUSOWYCH ORAZ ICH PÓLPRODUKTÓW

I. 1. Przy rektyfikowaniu alkoholu etylowego surowego oraz innego alkoholu etylowego nieoczyszczonego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego, określone procentowo od ilości alkoholu etylowego wprowadzonego do aparatu destylacyjnego, wynoszą:

- 1) dla aparatów o działaniu okresowym:
 - a) przy wydajności do 7 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100 % vol na dobę 0,75 %;
 - b) przy wydajności ponad 7 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100 % vol na dobę 0,65 %;

- 2) dla aparatów o działaniu ciągłym:
 - a) przy wydajności do 10 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100 % vol na dobę 0,63 %;
 - b) przy wydajności od 10 000 dm³ do 25 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100 % vol na dobę 0,53 %;
 - c) przy wydajności powyżej 25 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100 % vol na dobę 0,49 %;
- 3) dla aparatów pracujących w procesie doświadczalnym normy ubytków, o których mowa w pkt 1 i 2, podwyższa się o 1,0 pkt.

2. Przy dodatkowym oczyszczaniu alkoholu etylowego rektyfikowanego wysokość ubytków, o których mowa w ust. 1, zmniejsza się o 0,25 pkt.
3. Wydajność dobową dla poszczególnych gatunków rektyfikatów ustala się w oparciu o średnią godzinową wydajność pomnożoną przez 24.
4. Przy odwadnianiu alkoholu etylowego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego wynoszą 0,75 % ilości alkoholu etylowego wprowadzonego do aparatu destylacyjnego, z tym że w przypadku stosowania metody sit molekularnych dopuszczalne ubytki wynoszą 1,0 % ilości alkoholu etylowego wprowadzonego do urządzeń odwadniających.
5. Do ubytków przy rektyfikacji i odwadnianiu alkoholu etylowego zalicza się również ubytki powstałe w laboratoriach zakładowych i przy pobieraniu prób z klosza alkoholu etylowego, związane z badaniem przebiegu tych procesów.
- II. 1. Przy produkcji napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego, określone w przeliczeniu na alkohol etylowy 100 % vol, zawarty w przekazanych do magazynu gotowych wyrobach, wynoszą:
- 1) dla wódek, z wyłączeniem wódek ziołowych i aromatyzowanych 1,7 %;
 - 2) dla wódek ziołowych i aromatyzowanych 2,3 %;
 - 3) dla okowit (wódki naturalnych) zbożowych 2,3 %;
 - 4) dla okowit (wódki naturalnych) pozostałych 2,6 %;
 - 5) dla brandy, brandy zbożowej, rumu i whisky 2,6 %;
 - 6) dla napojów spirytusowych jałowcowych, kminkowych, anyżowych i gorzkich (bitter) 2,6 %;
 - 7) dla napojów spirytusowych owocowych 3,3 %;
 - 8) dla likierów, z wyłączeniem likierów z dodatkiem jaj, likieru jajecznego (advocaat) i likieru śmietankowego 3,6 %;
 - 9) dla kremów 4,3 %;
 - 10) dla likierów z dodatkiem jaj 4,8 %;
 - 11) dla likieru jajecznego (advocaat) i likieru śmietankowego 5,8 %;
 - 12) dla spirytusu butelkowanego 2,0 %.
2. Dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego, o których mowa w ust. 1, obejmują straty powstałe w cyklu produkcyjnym, niezależnie od ilości oddziałów produkcyjnych i ich lokalizacji, z wyłączeniem ubytków powstałych w czasie magazynowania (leżakowania) i wydawania półproduktów oraz maderyzacji alkoholu etylowego surowego.
3. Do ubytków alkoholu etylowego w cyklu produkcyjnym zalicza się również:
- 1) ubytki powstałe w laboratoriach zakładowych związane z badaniem przebiegu procesu produkcji;
 - 2) ubytki związane z likwidacją nienaprawialnych braków napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego.
4. W przypadku niezakończonego cyklu produkcji napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego ustala się niżej wymieniony podział norm dopuszczalnych ubytków, o których mowa w ust. 1, przy czym dopuszczalne ubytki powstające w czasie sporządzania zestawu są ustalane od ilości alkoholu etylowego zawartego w przekazanym (sprzedanym) wyrobie, a dopuszczalne ubytki powstające w trakcie rozlewu — od ilości alkoholu etylowego zawartego w gotowych wyrobach przekazanych do magazynu:

Lp.	Napoje spirytusowe	Sporządzenie zestawu w %	Rozlanie zestawu w %
1	wódki, z wyłączeniem wódek ziołowych i aromatyzowanych	0,5	1,2
2	wódki ziołowe i aromatyzowane	1,0	1,3
3	okowity (wódki naturalne) zbożowe	1,0	1,3
4	okowity (wódki naturalne) pozostałe	1,0	1,6
5	brandy, brandy zbożowa, rum i whisky	1,0	1,6
6	napoje spirytusowe jałowcowe, kminkowe, anyżowe i gorzkie (bitter)	1,0	1,6
7	napoje spirytusowe owocowe	1,5	1,8
8	likieri, z wyłączeniem likierów z dodatkiem jaj, likieru jajecznego (advocaat) i likieru śmietankowego	1,8	1,8
9	kremy	1,75	2,55
10	likieri z dodatkiem jaj	2,0	2,8
11	likier jajeczny (advocaat) i likier śmietankowy	2,5	3,3
12	spirytus butelkowany	0,5	1,5

- III. 1. Przy maderyzacji alkoholu etylowego surowego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego ustala się na każdy dzień maderyzacji, od objętości pobranego alkoholu etylowego 100 % vol, w wysokości:
1) w naczyniach metalowych	0,09 %;
2) w naczyniach kamionkowych	0,075 %.
2. Okres trwania maderyzacji przyjęty do obliczania ubytków wynosi dla alkoholu etylowego surowego nie więcej niż:
1) zbożowego	12 tygodni;
2) owocowego	16 tygodni.
3. Dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego powstałe przy maderyzacji rozlicza się łącznie z ubytkami określonymi w części II w ust. 1.
- IV. 1. Naturalne ubytki powstające w czasie magazynowania alkoholu etylowego, liczone w stosunku do objętości alkoholu etylowego 100 % vol, nie mogą przekroczyć:
- 1) w czasie przechowywania — 0,0007 % od sumy dziennych pozostałości alkoholu etylowego; podstawą obliczenia tej sumy są dzienne stany alkoholu etylowego wykazywane w ewidencji magazynowej;
- 2) przy przyjęciu alkoholu etylowego do magazynu:
- a) jeżeli przyjęcia dokonano sposobem wagowym — 0,05 % od ilości określonej w dokumencie sprawdzenia i przyjęcia, przeliczonej w oparciu o urzędowe tabele alkoholometryczne na jednostki objętościowe; nie dotyczy to przyjęcia przy zastosowaniu wagi zbiornikowej,
- b) jeżeli przyjęcia dokonano sposobem objętościowym — 0,10 % ilości ustalonej w cysternie, w której dostarczono alkohol etylowy,
- c) w przypadku przewodowego przemieszczenia alkoholu etylowego wewnątrz jednostki gospodarczej — 0,025 % od ilości przyjętej ustalonej w dziale przyjmującym alkohol etylowy;
- 3) przy wydawaniu alkoholu etylowego z magazynu:
- a) 0,09 % od ilości wydanej,
- b) w przypadku przewodowego przemieszczenia alkoholu etylowego wewnątrz jednostki gospodarczej — 0,025 % od ilości wydanej, ustalonej w dziale odbierającym alkohol etylowy.
2. Rozliczenia ubytków w magazynie alkoholu etylowego dokonuje się, porównując rzeczywisty ubytek wszystkich magazynowanych rodzajów alkoholu etylowego nieskażonego z sumą ubytków, wyliczoną na podstawie norm ustalonych w ust. 1.
3. Przy magazynowaniu alkoholu etylowego skażonego stosuje się normy ubytków w wysokości ustalonej w ust. 1, liczone w stosunku do masy tego alkoholu etylowego, oddzielnie dla każdego alkoholu etylowego skażonego określonym skaźnikiem.
4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do gorzelni rolniczych, w których magazynowanie alkoholu etylowego odbywa się w systemie magazynu zamkniętego.
- V. 1. Przy magazynowaniu półproduktów zawierających alkohol etylowy (nalewów, soków owocowych konserwowanych alkoholem etylowym, alkoholu etylowego owocowego lub zestawów napojów spirytusowych, o których mowa w części II ust. 1 pkt 2—11) normy ubytków, liczone procentowo od sumy dziennych pozostałości alkoholu etylowego zawartego w półproduktach, wynoszą:
- 1) dla półproduktów o mocy do 25 % vol przechowywanych w naczyniach drewnianych — 0,005 %, a w naczyniach metalowych lub innych — 0,0025 %;
- 2) dla półproduktów o mocy powyżej 25 % vol przechowywanych w naczyniach drewnianych i kamionkowych o pojemności do 600 litrów — 0,0115 %, a w naczyniach drewnianych i kamionkowych o pojemności ponad 600 litrów — 0,01 %;
- 3) dla półproduktów o mocy powyżej 25 % vol przechowywanych w naczyniach metalowych — 0,0018 %.
2. Przy leżakowaniu alkoholu etylowego owocowego, winnego, zbożowego lub specjalnego normy ubytków alkoholu etylowego, liczone procentowo od sumy dziennych pozostałości, wynoszą:
- 1) w naczyniach drewnianych o pojemności do 600 litrów 0,0115 %;
- 2) w naczyniach o pojemności ponad 600 litrów:
a) drewnianych	0,01 %,
b) metalowych	0,0018 %;
- 3) przy leżakowaniu whisky 0,03 %.
3. Podstawą obliczenia sumy dziennych pozostałości alkoholu etylowego zawartego w półproduktach, o których mowa w ust. 1 i 2, są ich dzienne stany wykazywane w ewidencji magazynowej.
4. Przy wydawaniu z naczyń produkcyjnych półproduktów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się normy ubytków naturalnych, liczone w stosunku do wydanej ilości tych półproduktów, w wysokości:
1) dla nalewów na owoce świeże	10 %;
2) dla nalewów na owoce suszone	9 %;
3) dla soków owocowych konserwowanych alkoholem etylowym (morsów) o mocy do 25 % vol	4 %;
4) dla soków owocowych konserwowanych alkoholem etylowym (morsów) o mocy od 25 % do 70 % vol	4,5 %;
5) dla alkoholu etylowego owocowego i destylatów	3 %.

5. W magazynach półproduktów napojów spirytusowych, o których mowa w części II ust. 1 pkt 2—11, ogólny ubytek magazynowy alkoholu etylowego zawartego we wszelkiego rodzaju półproduktach porównuje się z sumą dopuszczalnych ubytków alkoholu etylowego zawartego w tych półproduktach. Wyniki obrachunków przeprowadzonych w magazynach półproduktów nie mogą być kompensowane wynikami obrachunków przeprowadzonych w magazynach alkoholu etylowego lub w działach produkcyjnych, z wyjątkiem przypadku magazynowania (przechowywania) półproduktów w pomieszczeniach działów produkcyjnych napojów spirytusowych.
- VI. Ubytki alkoholu etylowego powstałe przy oddzielaniu osadów z półproduktów (opróżnienie naczyń) oraz w wyniku obróbki nowych naczyń drewnianych (tugowanie), a także przy płukaniu naczyń służących do transportu, jeżeli zostały ustalone w obecności pracownika szczególnego nadzoru podatkowego, uznaje się za dozwolone i rozlicza oddzielnie.
- VII. Przy magazynowaniu napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego normy ubytków naturalnych alkoholu etylowego z powodu stłuczki, liczone procentowo od objętości alkoholu etylowego 100 % vol zawartego w wyrobach gotowych wydanych z magazynu, ustala się w wysokości nie wyższej niż 0,07 %. Rozliczenia ubytków alkoholu etylowego z powodu stłuczki dokonuje się za okresy kwartalne.
- VIII. Ubytki alkoholu etylowego, których normy ustalono w częściach I—V, rozlicza się narastająco za okresy roczne.
- IX. 1. Przy przewozie alkoholu etylowego, napojów spirytusowych lub ich półproduktów naturalny ubytek, liczony w stosunku do wysłanej objętości alkoholu etylowego 100 % vol, nie może przekroczyć:
- 1) w cysternach samochodowych 0,10 %,
 - 2) w cysternach kolejowych 0,01 % za każdy dzień przewozu,
 - 3) w innych naczyniach służących do transportu 0,04 % za każdy dzień przewozu, przy czym dzień wysłania i dzień przyjęcia przesyłki liczy się jako jeden dzień przewozu.
2. W przypadku przelewu wyrobów, o których mowa w ust. 1, do innych naczyń podczas przewozu, naturalny ubytek nie może przekroczyć 0,15 % ilości przelanej, przy czym pierwszy i ostatni dzień przewozu tych wyrobów w tych samych naczyniach służących do transportu liczy się jako jeden dzień.
3. Normy dozwolonych ubytków ustalone w ust. 1 powiększa się o:
- 1) 0,09 pkt — gdy pomiar był dokonany w zbiorniku dostawcy;
 - 2) 0,25 pkt — gdy pomiar był dokonany w zbiorniku odbiorcy, a wyrób dostarczono w cysternie;
 - 3) 0,35 pkt — gdy pomiar był dokonany w zbiorniku odbiorcy, a wyrób dostarczono w innych niż cysterna naczyniach służących do transportu.
4. Jeżeli przy odbiorze przesyłki alkoholu etylowego, napojów spirytusowych lub ich półproduktów, dokonywanym przy udziale pracownika szczególnego nadzoru podatkowego, zostanie stwierdzone, że naczynia służące do transportu nie zostały uszkodzone, a nałożone przy wysyłce przez pracownika szczególnego nadzoru podatkowego urzędowe zabezpieczenia nie zostały naruszone, to ubytku wyrobu przekraczającego normy ustalone w ust. 1—3 nie uważa się za nadmierny.
5. Naturalny ubytek powstający w czasie przewozu napojów spirytusowych i spirytusu w butelkach, liczony procentowo od objętości alkoholu etylowego 100 % vol, nie może przekroczyć 0,04 % ilości wyrobów pobranych do przewozu, ustalonej na podstawie dokumentu przewozu.

Załącznik nr 2

MAKSYMALNE NORMY DOPUSZCZALNYCH UBYTKÓW POWSTAJĄCYCH W CZASIE PRODUKCJI, MAGAZYNOWANIA LUB PRZEWOZU PIWA

I. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie produkcji piwa wynoszą:

Piwo o zawartości ekstraktu w brzeczce podstawowej (stopnie Plato)	Dopuszczalne ubytki ogółem % brzeczki gorącej
do 15,0	20
powyżej 15,0	22

2. Normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w ust. 1, dzieli się na poszczególne fazy produkcyjne, właściwe dla browaru: warzelnia, fermentacja i leżakownia lub tankofermentory oraz

rozlew, odrębnie dla każdego rodzaju piwa, z określeniem wskaźników procentowych rozlewu piwa do różnych naczyń służących do transportu.

3. W przypadku schładzania brzezki gorącej za pomocą tacy normy ubytków ustalone w ust. 1 podwyższa się o 3 pkt.
4. W przypadku pasteryzacji piwa w butelkach w browarze o rocznej produkcji do 20 tys. hl piwa normy ubytków ustalone w ust. 1 podwyższa się o 3 pkt.
5. Jeżeli w trakcie obrachunku miesięcznego zostanie stwierdzone, iż faktyczne wskaźniki procentowe rozlewu do butelek i beczek (lub innych pojemników) różnią się od przyjętych przy ustaleniu norm dopuszczalnych ubytków ogółem więcej niż o 5 pkt, podatnik dokonuje, za okres objęty obrachunkiem, korekty miesięcznych obrotów w ewidencji piwa gotowego, uwzględniając normy ubytków ustalonych przez właściwego naczelnika urzędu celnego przy rozlewie do różnych rodzajów naczyń.
6. W przypadku sprzedaży brzezki gorącej lub piwa będącego w toku produkcji ustalenie normy dopuszczalnego ubytku następuje przez odniesienie ubytków (zaników) fazowych do odpowiednich etapów produkcji, przebytych u sprzedającego.
7. Do ubytków powstających w czasie produkcji piwa zalicza się również ubytki powstałe w laboratoriach zakładowych, związane z kontrolą produkcji i oceną wyrobów gotowych.
- II. 1. Dopuszczalne ubytki powstające przy magazynowaniu piwa w butelkach lub puszkach ustala się w wysokości nie większej niż 0,02 % ilości wydanej z magazynu. Rozliczenia ubytków z powodu strat magazynowych dokonuje się za okresy kwartalne.
2. Dopuszczalne ubytki powstające w czasie przewozu piwa w butelkach lub puszkach ustala się w wysokości nie większej niż 0,04 % ilości piwa pobranego do przewozu, ustalonej na podstawie dokumentu przewozu. Ubytki te są rozliczane odrębnie dla każdej przesyłki piwa.
- III. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające podczas przewozu piwa cysternami wynoszą:

Czynności powodujące powstanie ubytku	Jednostka miary	Ubytki w %	Podstawa odniesienia
1) załadunek	dm ³	0,30	ilość nadana
2) wyładunek	dm ³	0,30	ilość ustalona w legalizowanym naczyniu służącym do transportu
3) wyładunek	dm ³	0,50	ilość przyjęta w zbiorniku odbiorcy
4) przewóz	dm ³	0,20	ilość nadana

1) norma ubytku naturalnego z tytułu załadunku (poz. 1 tabeli) przysługuje nadawcy;

2) normę ubytku naturalnego z tytułu wyładunku (poz. 3 tabeli) stosuje się wówczas, gdy podczas przyjęcia przesyłki piwa nie można ustalić jego ilości w naczyniu służącym do transportu; ubytek dopuszczalny obliczony na podstawie tej normy należy porównać z różnicą między ilością piwa określoną w dokumencie przewo-

zu a ilością tego piwa określoną w dokumencie przyjęcia;

3) normy ubytków ustalone w tabeli stosuje się niezależnie od pory roku, odległości i czasu przewozu.

2. W razie konieczności przelania piwa podczas przewozu dopuszczalny ubytek nie może przekroczyć 0,3 % ilości przelanej.

Załącznik nr 3

MAKSYMALNE NORMY DOPUSZCZALNYCH UBYTKÓW POWSTAJĄCYCH W CZASIE PRODUKCJI, PRZEROBU, MAGAZYNOWANIA LUB PRZEWOZU WYROBÓW WINIARSKICH

I. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie produkcji wyrobów winiarskich wynoszą (w procentach):

Faza produkcji	Wina gronowe, wermuty gronowe i inne wina ze świeżych winogron przyprawionych roślinami lub substancjami aromatycznymi	Napoje fermentowane			
		miody pitne			pozostałe
		trójniak, czwórniak	dwójniak	półtorak	
I	3,0	3,5	5,0	5,5	3,0
II	4,0	4,0	5,5	5,5	3,5

2. I faza obejmuje cykl produkcyjny od sporządzenia nastaw do zakończenia procesu fermentacji i przekazania wyrobu winiarskiego na leżakownię.
- II faza obejmuje cykl produkcyjny od chwili przyjęcia wyrobu winiarskiego do leżakowni i zakończenia wszystkich czynności produkcyjnych oraz napełnienia opakowań jednostkowych.
3. Wysokość ubytków należy obliczać w procentach:
- 1) w I fazie od ilości nastawów obciążonych i przekazanych do II fazy w okresie obrachunkowym, bez względu na to, w jakim okresie nastawy zostały sporządzone, z tym że objętość wyrobu winiarskiego w okresie fermentacji burzliwej może być większa od objętości ustalonej w nastawie maksymalnie o 3 %;
 - 2) w II fazie od ilości otrzymanego wyrobu winiarskiego po zakończeniu fermentacji głównej, przyjętego do leżakowni, oraz od zwiększających objętość dodatków;
 - 3) w przypadku stosowania dodatkowych procesów lub operacji technologicznych wymienionych w części II — od ilości wyrobu winiarskiego wziętego do dalszego przerobu.
4. Każda z faz procesu produkcyjnego podlega odrębnemu rozliczeniu, przy czym niewykorzystane dozwolone ubytki lub stwierdzone nadwyżki w jednej fazie nie mogą być wykorzystane na pokrycie nadmiernych ubytków w drugiej fazie.
- Niewykorzystane dozwolone ubytki lub stwierdzone nadwyżki w jednym rodzaju wyrobu winiarskiego nie mogą być wykorzystane na pokrycie nadmiernych ubytków w innym rodzaju.
- Dozwolone ubytki niewykorzystane w roku obrachunkowym są przenoszone na następny rok w rzeczywistej wysokości, jednakże nie wyższej od wysokości dopuszczalnych ubytków, obliczonych od równocześnie przenoszonych ilości napojów.
5. Przy produkcji wyrobów winiarskich z moszczu świeżego (niemagazynowanego) normy ubytków ustalone w ust. 1 dla I fazy produkcji podwyższa się o 0,8 pkt.
6. Przy produkcji wyrobów winiarskich musujących normy ubytków ustalone w ust. 1 dla II fazy produkcji podwyższa się o 2 pkt.
7. W przypadku stosowania uzupełniających procesów lub operacji technologicznych dopuszczalne ubytki ustalone w ust. 1 dla II fazy podwyższa się:
- 1) przy maderyzacji o 1 pkt,
 - 2) przy gazowaniu o 2 pkt,
- od ilości wyrobów winiarskich wziętej do tych operacji.
8. Przy ponownym przerobie wyrobów winiarskich, zwróconych z handlu lub z magazynu wyrobów gotowych, ustala się maksymalne dopuszczalne ubytki w wysokości 2 % ilości przyjętej do przerobu.
9. Przy sprzedaży (wysyłce) wyrobów winiarskich luzem, na zasadzie pisemnych uzgodnień między zainteresowanymi podatnikami, następuje podział ubytków II fazy, w zależności od zaawansowania procesu technologicznego u sprzedawcy.
10. Przepis ust. 8 stosuje się również przy przerobie własnych wyrobów winiarskich.
11. Do ubytków powstających przy produkcji wyrobów winiarskich zalicza się również ubytki powstałe w laboratoriach zakładowych, związane z kontrolą przebiegu produkcji i oceną wyrobów gotowych.
- II. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków przy przerobie wyrobów winiarskich pochodzących z zakupu wynoszą:
1) przy mieszaniu przez przepompowanie	0,10 %;
2) przy filtracji przez kartony filtracyjne lub ziemię krzemkową	0,32 %;
3) przy wirowaniu	0,80 %;
4) przy ususzczeniu w naczyniach drewnianych (miesięcznie)	0,12 %;
5) przy rozlewie wyrobów winiarskich do opakowań jednostkowych:	
a) na zimno	0,80 %;
b) na gorąco	1,00 %;
6) przy wychładzaniu	0,85 %;
7) przy klarowaniu wyrobów winiarskich:	
a) bentonitem	0,80 %;
b) odbarwianiu (węgiel aktywowany)	1,00 %;
c) żelazocyjankiem potasu i innymi środkami	0,90 %;
8) przy pasteryzacji	0,25 %;
9) przy przerobie (kupażu, dostodzeniu, wzmocnieniu itp.)	0,40 %;
10) przy zdjęciu z nad osadu	0,15 %;
11) przy gazowaniu	2,00 %.
2. Przy rozlewie wyrobów winiarskich gazowanych i musujących normy ubytków ustalone w ust. 1 pkt 5 podwyższa się o 0,5 pkt.
3. Suma ubytków powstałych w wyniku wykonywania operacji technicznych i technologicznych, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać odpowiednich norm ustalonych dla II fazy produkcji. Przepis części I ust. 5 stosuje się odpowiednio.

III. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie magazynowania wyrobów winiarskich w butelkach (stfuczka magazynowa) lub w innych opakowaniach jednostkowych ustala się w wysokości nie większej niż 0,03 % ilości wydanej z magazynu. Rozliczenia ubytków powstających w czasie magazynowania dokonuje się za okresy kwartalne.

2. Dopuszczalne ubytki powstające w czasie przewozu wyrobów winiarskich w butelkach lub w in-

nych opakowaniach jednostkowych ustala się w wysokości nie większej niż 0,04 % ilości wyrobów winiarskich pobranych do przewozu, ustalonej na podstawie dokumentu przewozu. Ubytki te są rozliczane odrębnie dla każdej przesyłki wyrobów winiarskich.

IV. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające podczas przewozu wyrobów winiarskich cysternami wynoszą:

Czynności powodujące powstanie ubytku	Jednostka miary	Ubytki w %	Podstawa odniesienia
1) załadunek	dm ³	0,30	ilość nadana
2) wyładunek	dm ³	0,30	ilość ustalona w legalizowanym naczyniu służącym do transportu
3) wyładunek	dm ³	0,50	ilość przyjęta w zbiorniku odbiorcy
4) przewóz	dm ³	0,20	ilość nadana

1) norma ubytku naturalnego z tytułu załadunku (poz. 1 tabeli) przysługuje nadawcy, jeżeli pomiar ilości nadanej został dokonany w naczyniu służącym do transportu;

2) normę ubytku naturalnego z tytułu wyładunku (poz. 3 tabeli) stosuje się wówczas, gdy podczas przyjęcia przesyłki wyrobu winiarskiego nie można ustalić jego ilości w naczyniu służącym do transportu; ubytek dopuszczalny obliczony na podstawie tej normy należy porównać z różnicą między ilością wyrobu winiarskiego określoną w dokumencie

przewozu a ilością tego wyrobu określoną w dokumencie przyjęcia;

3) zasadę określoną w pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wyładunku wyrobów winiarskich przewożonych transportem kolejowym;

4) normy ubytków ustalone w tabeli obowiązują niezależnie od pory roku, odległości i czasu przewozu.

2. W razie konieczności przelania wyrobu winiarskiego podczas przewozu dopuszczalny ubytek nie może przekroczyć 0,3 % ilości przelanej.

Załącznik nr 4

MAKSYMALNE NORMY DOPUSZCZALNYCH UBYTKÓW POWSTAJĄCYCH W CZASIE PRODUKCJI, MAGAZYNOWANIA LUB PRZEWOZU PALIW CIEKŁYCH

I. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające podczas produkcji (mieszania) poszczególnych paliw ciekłych wynoszą dla:

1) benzyny silnikowej, w tym lotniczej, oznaczonej symbolem PKWiU 23.20.11, olejów lekkich pozostałych otrzymanych z przerobu ropy naftowej oraz lekkich produktów przerobu, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.13, objętych kodami CN od 2710 11 do 2710 11 59 i CN 2710 11 90 — 0,20 % ilości składników zużytych do ich wytworzenia;

2) paliwa typu ciężkiej benzyny do silników odrzutowych, oznaczonego symbolem PKWiU 23.20.12 oraz kodem CN 2710 11 70, nafty (w tym do silników odrzutowych), oznaczonej symbolem PKWiU 23.20.14, objętej kodami CN od 2710 19 21 do 2710 19 29 — 0,15 % ilości składników zużytych do ich wytworzenia;

3) olejów napędowych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.15, oraz olejów średnich pozostałych, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.16, objętych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 49, olejów opałowych, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.17, objętych kodami CN od 2710 19 51 do 2710 19 6929 — 0,15 % ilości składników zużytych do ich wytworzenia.

2. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające w czasie magazynowania poszczególnych paliw ciekłych wynoszą dla:

1) benzyny silnikowej, w tym lotniczej, oznaczonej symbolem PKWiU 23.20.11, olejów lekkich pozostałych otrzymanych z przerobu ropy naftowej oraz lekkich produktów przerobu, gdzie indziej niesklasyfi-

- kowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.13, objętych kodami CN od 2710 11 do 2710 11 59 i CN 2710 11 90 0,0015 %,
- 2) paliwa typu ciężkiej benzyny do silników odrzutowych, oznaczonego symbolem PKWiU 23.20.12 oraz kodem CN 2710 11 70, nafty (w tym do silników odrzutowych), oznaczonej symbolem PKWiU 23.20.14, objętej kodami CN od 2710 19 21 do 2710 19 29 0,0014 %,
- 3) olejów napędowych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.15, oraz olejów średnich pozostałych, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.16, objętych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 49, olejów opałowych, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.17, objętych kodami CN od 2710 19 51 do 2710 19 69 0,0006 %,
- 4) propanu i butanu, skroplonych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.21 oraz objętych pozycją CN 2711, z wyjątkiem kodów CN 2711 11 00, 2711 14 00, 2711 21 00 oraz 2711 29 00 0,05 %,
- od sumy dziennych pozostałości paliw ciekłych; podstawą obliczenia tej sumy sąienne stany paliw ciekłych wykazywane w ewidencji magazynowej.
3. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające przy przyjęciu paliw ciekłych do magazynu wynoszą dla:
- 1) benzyny silnikowej, w tym lotniczej, oznaczonej symbolem PKWiU 23.20.11, olejów lekkich pozostałych otrzymanych z przerobu ropy naftowej oraz lekkich produktów przerobu, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.13, objętych kodami CN od 2710 11 do 2710 11 59 i CN 2710 11 90 0,10 %,
- 2) paliwa typu ciężkiej benzyny do silników odrzutowych, oznaczonego symbolem PKWiU 23.20.12 oraz kodem CN 2710 11 70, nafty (w tym do silników odrzutowych), oznaczonej symbolem PKWiU 23.20.14, zaliczonej do grupowania CN od 2710 19 21 do 2710 19 29 0,08 %,
- 3) olejów napędowych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.15, oraz olejów średnich pozostałych, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.16, objętych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 49, olejów opałowych, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.17, objętych kodami CN od 2710 19 51 do 2710 19 69 0,04 %,
- 4) propanu i butanu, skroplonych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.21 oraz objętych pozycją CN 2711, z wyjątkiem kodów CN 2711 11 00, 2711 14 00, 2711 21 00 oraz 2711 29 00 0,20 %,
- od ilości wydanych paliw ciekłych.
4. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające przy wydawaniu paliw ciekłych z magazynu wynoszą dla:
- 1) benzyny silnikowej, w tym lotniczej, oznaczonej symbolem PKWiU 23.20.11, olejów lekkich pozostałych otrzymanych z przerobu ropy naftowej oraz lekkich produktów przerobu, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.13, objętych kodami CN od 2710 11 do 2710 11 59 i CN 2710 11 90 0,10 %,
- 2) paliwa typu ciężkiej benzyny do silników odrzutowych, oznaczonego symbolem PKWiU 23.20.12 oraz kodem CN 2710 11 70, nafty (w tym do silników odrzutowych), oznaczonej symbolem PKWiU 23.20.14, zaliczonej do grupowania CN od 2710 19 21 do 2710 19 29 0,08 %,
- 3) olejów napędowych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.15, oraz olejów średnich pozostałych, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.16, objętych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 49, olejów opałowych, gdzie indziej niesklasyfikowanych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.17, objętych kodami CN od 2710 19 51 do 2710 19 69 0,04 %,
- 4) propanu i butanu, skroplonych, oznaczonych symbolem PKWiU 23.20.21 oraz objętych pozycją CN 2711, z wyjątkiem kodów CN 2711 11 00, 2711 14 00, 2711 21 00 oraz 2711 29 00 0,20 %,
- od ilości wydanych paliw ciekłych.
5. Ubytki paliw ciekłych, o których mowa w ust. 1—3, rozlicza się narastająco za okresy roczne.
- II. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające podczas przewozu paliw ciekłych, liczone w stosunku do wystanej ilości tych wyrobów, wynoszą:
- 1) w cysternach samochodowych 0,10 %;
- 2) w cysternach kolejowych 0,5 %;
- 3) w innych naczyniach służących do transportu 0,04 % za każdy dzień przewozu, przy czym dzień wystania i dzień przyjęcia przesyłki liczy się jako jeden dzień przewozu paliw ciekłych.
2. W przypadku przelewu paliw ciekłych do innych naczyń podczas przewozu naturalny ubytek nie może przekroczyć 0,20 % ilości przelanej.